

การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมด้วยกลวิธีการเรียนแบบเสริมต่อการเรียนรู้
ผ่านโครงการภาษาอังกฤษ

The Development of Chandrakasem Rajabhat Students' English Capacities
from Scaffolding Learning through English Project Work

เกศสุตา เตชะคำภู

Ketsuda Dechakomphu

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

Faculty of Humanities and Social Sciences

E-mail: Dechakomphu@gmail.com

บทคัดย่อ

Received: May 29, 2023

Revised: June 16, 2023

Accepted: June 29, 2023

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านการทำโครงการภาษาอังกฤษ (2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านการทำโครงการภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา GELE1002 English for Work (ภาษาอังกฤษปฏิบัติงาน) จำนวน 115 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง(Purposive Sampling) โดยแบ่งเป็นกลุ่มจำนวน 13 กลุ่ม กลุ่มละ 9 คน จำนวน 11 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน จำนวน 2 กลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบทดสอบการพูดที่ใช้ประเมินก่อนและหลังเรียน 2) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ 3) เกณฑ์การวัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ 4) แบบวัดประสิทธิภาพของการจัดทำโครงการ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านการทำโครงการภาษาอังกฤษ ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test ชนิด dependent sample

ผลการวิจัยพบว่า (1) ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านการทำโครงการมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 (2) ผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเสริมต่อการเรียนรู้ ผ่านการทำโครงการภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64

คำสำคัญ กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้, โครงการภาษาอังกฤษ, ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ

Abstract

The objectives of this research were (1) to compare speaking capacities before and after learning with scaffolding learning through English project work (2) to survey the students satisfaction toward learning with scaffolding learning through English project work. The study sampling consisted of 115 students who registered the course GELE1002 (English for Work). They were selected by purposive sampling and were divided into 13 groups consisting of 9 people for 11 groups and 8 people for 2 groups. The research instruments were 1) a speaking test used as a pretest and posttest, 2) a lesson plan concerning scaffolding strategies in learning and doing a project work 3) an assessment rubric of English speaking skills 4) a project assessment rubric 5) a satisfactory survey towards learning with scaffolding learning through English project work. The obtained data were analyzed by using mean, standard deviation, percentage and T-test as dependent sample.

The results of the study were as follows: (1) The students' English speaking capacities after learning with scaffolding learning through English project work were significantly higher than before learning at the level of 05 (2) The students' satisfaction toward learning with scaffolding strategies in doing project were at the high level with an average of 3.91 (S.D.= 0.64)

Key words: Scaffolding learning, English project work, English speaking capacities

ความสำคัญและปัญหา

ในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา ที่เป็นการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนที่จะจบไปเป็นบัณฑิตที่รับใช้สังคมอย่างมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องปลูกฝังทักษะการใช้ชีวิตที่เตรียมพร้อมสำหรับการทำงานเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในยุคศตวรรษที่ 21 ผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริมให้ค้นคว้าด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนช่วยแนะนำและช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้ (วิจารณ์ พานิช. 2555 : 16 – 21) แนวความคิดดังกล่าวสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนแบบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (scaffolding) เป็นการจัดการเรียนการสอนเหมือนกับการทำนักร้านที่คนงานใช้ช่วยในการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างให้สูงขึ้นไปในแนวตั้ง โดยครูหรือผู้สอนเปรียบเสมือนคนสร้างนักร้าน ซึ่งต้องมีฐานทั้งแข็งแรงและมั่นคง ซึ่งหมายถึงความรู้ทักษะและประสบการณ์ที่มากมาย และนำสิ่งนั้นมาให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียน ส่วนผู้เรียนเปรียบเสมือนกับคนงานที่ปีนป่ายนักร้านด้วยตนเอง เพื่อขึ้นไปทำงานในแนวตั้ง มุ่งสู่เป้าหมายตามแนวทางที่ผู้สอนวางไว้ (สุนทร สิบคำ. 2561)

การสอนแบบ Scaffolding มีที่มาจากทฤษฎีวิวัฒนาการทางสังคมของวิกอตสกี (Vygotsky's Sociocultural Theory (1978) (Dixon-Krauss. 1996, Hamilton & Ghatala. 1994.) เชื่อว่าพัฒนาการและการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคม ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยให้ความสำคัญกับบทบาทของสังคมต่อการพัฒนาทางปัญญาของผู้เรียน ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และมุมมองทางวัฒนธรรมของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญต่อพัฒนาการทางปัญญาช่วยเหลือ ผู้เรียนจะเกิดการพัฒนาความคิดในการวางแผนร่วมกันอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม ประกอบกับการบูรณาการที่มีเทคโนโลยีเป็นตัวเกื้อหนุน เพื่อส่งเสริมระบบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมพร้อมผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ที่เหมาะสม และจำเป็นในการเรียนและการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 อันประกอบไปด้วย ทักษะหลัก 3 ประการ คือ ทักษะทางด้านความรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ และทักษะด้านชีวิตและอาชีพ โดยได้กำหนดทักษะต่าง ๆ ดังกล่าวไว้ให้เป็นภาพลักษณ์ของบัณฑิตจากร่วมมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมว่า “บัณฑิตนักปฏิบัติ มีจิตอาสา ก้าวหน้าเทคโนโลยี มีทักษะพหุภาษา” ทางมหาวิทยาลัยได้กำหนดให้นักศึกษาต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาพื้นฐานบังคับ ในการเรียนภาษาอังกฤษทั้งสี่ทักษะนั้น ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะการฟัง คำศัพท์ และหลักไวยากรณ์ต่าง ๆ สามารถกระตุ้นและเน้นย้ำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอได้ด้วยตนเอง แต่ทักษะการพูด เป็นทักษะในแง่การแสดงออก เป็นการสื่อสารที่ต้องการผู้ฟังและการโต้ตอบสื่อสาร ทำให้ได้รับโอกาสในการฝึกฝนเพียงเล็กน้อย อีกทั้งต้องสื่อสารด้วยความถูกต้องชัดเจนทางภาษา จนบางครั้งทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษโดยคำนึงถึงการเลือกใช้คำศัพท์และความถูกต้อง ทำให้เกิดความไม่มั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษอันเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ไม่ได้รับการพัฒนาความสามารถทางการพูด ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่นักเรียนต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด ซึ่ง ยง (Yong 1996) ได้ให้เหตุผลที่ต้องพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่า ผู้พูดมีความรู้ทางภาษา และช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะอื่นได้ง่ายมากขึ้น

เพื่อให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษอย่างครบถ้วนในทุกทักษะมากยิ่งขึ้น ประกอบกับการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิด และการเรียนรู้ร่วมกันตามหลักการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาผ่านการทำโครงการ โดยมีผู้สอนเป็นผู้เสริมแรง ช่วยการเรียนรู้จัดเตรียมเนื้อหาและสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้

และการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างการทำโครงการจะช่วยพัฒนาความคิดและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนจากการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านการทำโครงการภาษาอังกฤษ
2. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านการทำโครงการภาษาอังกฤษ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีเสริมต่อความรู้ผ่านการทำโครงการ มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีเสริมต่อความรู้ผ่านการทำโครงการในระดับมาก

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นภาษาสากล (English as Global Language) ที่นิยมใช้ติดต่อสื่อสารกันในสังคมโลก และนับเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเข้าถึงผู้คนบนโลกได้ แนวคิดทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่เป็นภาษาต่างประเทศ (English as a Second Language or English as a Foreign Language) ทั่วโลกในปัจจุบันให้ความสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะทางการสื่อสาร (Communicative competency) การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนภาษาสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสังคมโลกได้จริง ผู้เรียนต้องมีความรู้หลักภาษา (Form) ควบคู่กับการใช้ (Use) ได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ ผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ การคิดวิเคราะห์ (Analytical thinking) การคิดสร้างสรรค์ (Creative thinking) ทักษะการแก้ปัญหา (Problem solving) และทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีมต่าง ๆ การจัดการสอนในปัจจุบันควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียน (Collaboration and Teamwork) การสอนภาษาที่เน้นภาระงาน (Task-based Instruction) (สมบัติ ศุภสิทธิ์ และคณะ. 2560)

Kashen (1982) และนักวิชาการด้านการสอนภาษาอังกฤษที่มีพื้นฐานมาจากการรับรู้ (Second Language Acquisition : SLA) ได้เสนอแนะแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารว่า ผู้สอนควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันและระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการรับรู้ภาษา โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสารให้มากที่สุด ซึ่งรูปแบบวิธีการเรียนรู้จะออกมาในลักษณะของการเน้นกิจกรรมหรือภาระงาน (Task) ให้สำเร็จลุล่วงร่วมกันที่เรียกว่า การสอนภาษาแนวสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) และการสอนภาษาที่เน้นภาระงาน (Task- Based Language Teaching : TBLT)

โดยสรุปในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทาง การพูดภาษาอังกฤษนั้นควรเริ่มจากการปูพื้นฐานความรู้ ทางด้านภาษา อันประกอบด้วย คำ โครงสร้างทางภาษาที่จำเป็นให้กับผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนปฏิบัติจนชำนาญ หรือผลิตชิ้นงานเพื่อสะท้อนถึงผลการเรียนรู้ หากผู้เรียนยังไม่สามารถปฏิบัติหรือเรียนรู้ได้เพียงพอ

ผู้สอนต้องให้การเสริมต่อการเรียนรู้หรือช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ จัดหาความรู้เสริมเพิ่มเติม จากนั้นให้ผู้เรียนได้นำเสนอการเรียนรู้หรือชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์ และได้รับการประเมินผลการเรียนรู้จากผู้สอนเป็นขั้นตอนสุดท้าย

แนวคิดพื้นที่รอยต่อการจัดการเรียนรู้ในกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้

Vygotsky (1978) ได้ให้คำนิยาม ระยะห่างระหว่างระดับพัฒนาการที่เป็นจริงและระดับพัฒนาการที่สามารถเป็นไปได้เรียกว่า พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development: ZPD) คือ บริเวณที่เด็ก ผู้เรียน หรือผู้ปฏิบัติที่กำลังจะเข้าใจในบางสิ่งบางอย่าง โดยเด็กมีความสามารถที่จะแก้ปัญหาที่ยากเกินกว่าระดับพัฒนาการทางสติปัญญาของเขาส่งทำได้ หากเขาได้รับคำแนะนำ ฤกษ์กระตุ้น หรือชักจูงโดยใครบางคน ที่มีสติปัญญาที่ดีกว่า ก่อให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น และมีความเข้าใจในความซับซ้อนของเนื้อหา มโนทัศน์ และขั้นตอนการทำงานต่าง ๆ มีการพัฒนาทักษะ กลวิธี พฤติกรรม หรือ การเรียนรู้อื่น ๆ ที่มีคุณภาพสูงขึ้น โดยระดับพัฒนาการสามารถแบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่

1. ระดับพัฒนาการที่เป็นจริง (Actual Development Level) และระดับพัฒนาการที่สามารถจะเป็นไปได้ ระยะห่างระหว่างสองระดับนี้ เรียกว่า พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ โดยทำหน้าที่หรือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งในขณะปัจจุบันบุคคลยังไม่มีความสามารถจะทำได้ แต่อยู่ในกระบวนการที่จะทำให้บุคคลมีความพร้อม สามารถทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ในอนาคต เป็นกระบวนการที่ยังอยู่ในระหว่างการเริ่มต้นคล้าย “ดอกตูม” (Buds) หรือ “ดอกไม้” (Flowers) ของพัฒนาการมากกว่าที่จะเป็น “ผล” (Fruits) ซึ่งรอการพัฒนาการต่อไปในอนาคต

2. ระดับพัฒนาการที่สามารถเป็นไปได้ (Potential Development) คือ โอกาสที่ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้มีพัฒนาการที่สูงขึ้น โดยผ่านการแก้ปัญหาภายใต้คำแนะนำของผู้ใหญ่ หรือในการร่วมมือช่วยเหลือกับเพื่อนที่มีความสามารถมากกว่า และได้กล่าวสนับสนุนอีกว่า “พื้นที่รอยต่อพัฒนาการในวันนี้จะเป็นระดับของพัฒนาการในวันพรุ่งนี้ อะไรก็ตามที่เด็กสามารถทำได้ โดยอยู่ภายใต้ความช่วยเหลือในวันนี้ วันพรุ่งนี้ เขาจะสามารถทำได้ด้วยตัวของเขาเอง เพียงได้รับการเรียนรู้ที่ดีก็จะนำมาช่วยพัฒนาการที่เจริญขึ้น”

Wing & Putney (2002) ได้เปรียบเทียบการเรียนรู้พัฒนาการไว้ 3 ระดับ ได้แก่ การเรียนรู้ในอดีต (Past Learning) ระดับการเรียนรู้หรือพัฒนาการเดิมที่ผู้เรียนมีอยู่ การเรียนรู้ในปัจจุบัน (Present Learning) พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ คือ ช่วงเวลาที่ผู้เรียนเตรียมเรียนรู้หรือมีพัฒนาการที่สูงขึ้น และการเรียนรู้ในอนาคต (Future Learning) ระดับพัฒนาการที่สามารถเป็นไปได้ของผู้เรียน

การเสริมต่อการเรียนรู้สามารถสรุปได้ว่า คือ การจัดเตรียมความพร้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันจากผู้สอนหรือผู้เรียนด้วยกันเองที่มีความรู้ความสามารถมากกว่า ผู้สอนจะจัดเตรียมข้อมูลวิธีการช่วยเหลือ ส่งเสริมให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นเบื้องต้น และจะลดลง หรือไม่มีการช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ด้วยตนเอง

แนวคิดการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษด้วยการสอนแบบโครงการ

Katz and Chard (1989) ได้เสนอแนะขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการไว้ 3 ขั้นตอนหลัก ๆ ดังนี้

1. ขั้นเริ่มต้น (Getting started) ผู้สอนให้คำถาม หรือหัวข้อในการทำงานแก่ผู้เรียน ในขั้นนี้ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกหัวข้อตามความสนใจ และนำความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเลือกหัวข้อการทำงาน คำถามของครูจะช่วยให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์และเลือกหัวข้อที่เหมาะสม

2. ขั้นการทำโครงการ (Field work or doing the project) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะได้ลงมือปฏิบัติ โดยเริ่มจากศึกษาวัตถุดิบ แหล่งข้อมูล ศึกษาหาข้อมูล และลงมือปฏิบัติงานหาหรือและแก้ปัญหาพร้อมกันเป็นกลุ่ม

3. ขั้นรวบยอดและถ่ายทอดข้อมูล (Culminating and Debriefing) เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่ผู้เรียนจะต้องสรุปรวบยอดความคิดที่ได้จากการปฏิบัติงาน และนำเสนอชิ้นงานนั้นสู่สาธารณะ

Maria Conca (2019) ได้กล่าวถึง การสอนภาษาอังกฤษด้วยโครงงานสำหรับผู้เรียนภาษาที่สอง ควบแน่นให้ผู้เรียนได้เลือกทำตามหัวข้อที่สนใจ สร้างความรู้ใหม่และเป็นประโยชน์ สามารถนำมาใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

สรุปได้ว่า โครงงาน คือ กิจกรรมหรือชิ้นงานที่ถูกระทำขึ้น โดยผ่านการวางแผนอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การศึกษาเป้าหมายของงาน การวางแผนงาน การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ สังเคราะห์ การดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน การแก้ไขปัญหา รวมการขอคำปรึกษาจากผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ชิ้นงานเสร็จสิ้นและมีความสมบูรณ์

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาทุกรายวิชาเอกที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา GELE 1002 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 649 คน

กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา GELE 1002 English for Work (ภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงาน) กลุ่มเรียน 103 จำนวน 115 คน โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 13 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน จำนวน 2 กลุ่ม และกลุ่มละ 9 คน จำนวน 11 กลุ่ม

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้วิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบวัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ (Picture describing) ใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียนซึ่งได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ
2. แบบวัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษในการทำโครงงานภาษาอังกฤษ
3. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านการทำโครงงาน
4. แบบวัดประสิทธิภาพของโครงงาน
5. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการเสริมต่อ การเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษผ่านโครงงานภาษาอังกฤษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะที่ 1 ขั้นเตรียมงาน (Preparation) ในสัปดาห์ที่ 1 – 3

1.1 ผู้วิจัยแนะนำการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านโครงการภาษาอังกฤษ เกณฑ์การประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษ และ เกณฑ์การประเมินผลในการทำโครงงาน รวมถึงแผนการจัดการเรียนรู้ตลอดทั้ง 15 สัปดาห์

1.2 ผู้วิจัยแจกใบงานที่ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ และประเด็นสำคัญในการเรียนรู้ของแต่ละบท เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจในบทเรียนได้อย่างถูกต้องและสามารถทำโครงงานที่น่าสนใจและเอื้อต่อการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

1.3 ผู้เรียนแบ่งกลุ่มจำนวนกลุ่มละประมาณ 8–9 คน จากจำนวนผู้เรียน 115 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา GELE1002 English for Work (ภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงาน) เพื่อหารือและกำหนดหัวข้อในการทำโครงการภาษาอังกฤษ (My dream job) ที่เกี่ยวกับการสัมภาษณ์บุคคลที่ประกอบอาชีพในฝันของกลุ่มที่เลือกไว้บนท่อนทางโทรศัพท์ที่เกี่ยวกับอาชีพในฝันที่แสดงโดยสมาชิกในกลุ่ม ตัวอย่างของการเขียนอีเมลล์และบันทึกย่อ (Memo) ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาชีพในฝันของกลุ่มที่เลือกไว้

1.4 ผู้วิจัยทำการประเมินความสามารถทางการพูดจากการสัมภาษณ์ด้วยคำถามแบบอภิปรายถึงขั้นตอนการวางแผนงานการทำโครงการและเนื้อหาที่แต่ละกลุ่มกำหนดไว้ เพื่อประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษก่อนการทำโครงการ ในสัปดาห์ที่ 2 โดยทำการเสริมแรงด้วยการเสริมคำศัพท์ รูปประโยค การทวนคำถาม และให้เวลาในตอบคำถาม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพูดถ่ายทอดความคิดออกมาให้มากที่สุด และลดการเสริมแรงช่วยเหลือลงเมื่อผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิดเป็นภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง

ระยะที่ 2. ขั้นผลิตโครงการ (Production) สัปดาห์ที่ 4 – 9

2.1 ผู้วิจัยทำการสอนเนื้อหาบทเรียนที่ 1–8 ด้วยกลวิธีเสริมต่อการการเรียนรู้

2.2 ผู้เรียนดำเนินการผลิตโครงการตามที่วางแผนไว้

2.3 ผู้วิจัยให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก้ไข ปรับปรุง ระหว่างการทำโครงการ

2.4 ผู้เรียนทำแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้สอน

2.5 ผู้วิจัยประเมินประสิทธิภาพการทำโครงการในช่วงระหว่างการทำโครงการ ครั้งที่ 1 ใน สัปดาห์ที่ 5

2.6 ผู้วิจัยทำการประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษด้วยคำถามแบบอภิปรายถึงกระบวนการผลิตโครงการและการจัดการการแก้ปัญหาระหว่างการทำโครงการกับผู้เรียนเพื่อเปรียบเทียบความสามารถดังกล่าวกับระยะก่อนการผลิตโครงการ ในสัปดาห์ที่ 5

2.7 ผู้วิจัยประเมินประสิทธิภาพการทำโครงการในช่วงระหว่างการทำโครงการ ครั้งที่ 2 ในสัปดาห์ที่ 8 หลังจากที่ได้รับข้อเสนอแนะแก้ไขปรับปรุง

ระยะที่ 3. ขั้นเสร็จสิ้นโครงการ (Post-Production) สัปดาห์ที่ 10–14

3.1 ผู้วิจัยประเมินผลโครงการที่เสร็จสมบูรณ์เป็นครั้งสุดท้าย

3.2 ผู้วิจัยทำการประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนคำถามแบบอภิปรายถึงความรู้ที่ได้รับและทัศนคติต่อการจัดทำโครงการภาษาอังกฤษเพื่อเปรียบเทียบความสามารถดังกล่าว จากระยะก่อนการผลิตโครงการ ระหว่างการผลิตโครงการ และหลังผลิตโครงการ ในสัปดาห์ที่ 13

3.3 ผู้วิจัยสรุปเนื้อหาบทเรียนทั้งหมด และให้ผู้เรียนประเมินผลความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านโครงการภาษาอังกฤษในรายวิชา GELE 1002 English for Work (ภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงาน)

3.4. ผู้เรียนนำเสนอผลงาน (Presentation) สัปดาห์ที่ 15

สรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้ t-test แบบ dependent samples

ความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษ	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ค่า T	ค่า P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ความคล่องของการพูด	2.08	.76	4.15	.69	-6.715	.000
ความเข้าใจในเนื้อหา	2.23	.44	4.08	.49	-9.665	.000
โครงสร้างไวยากรณ์	2.46	.52	4.15	.38	-9.679	.000
คำศัพท์	2.69	.63	4.31	.63	-5.579	.000
การออกเสียง	3.00	.58	4.54	.52	-7.146	.000
รวมทุกด้าน	12.23	2.279	21.23	1.739	-10.262	.000

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผลรวมของค่าเฉลี่ยในด้านความคล่องของการพูด (Fluency) จากแบบทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.15 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.69 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียน ที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.08 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.76

ในด้านความเข้าใจเนื้อหาของการพูด (Comprehension) จากแบบทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.08 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.49 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียน ที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.23 และค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.44

ในด้านการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ของการพูด (Grammar) จากแบบทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.15 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.38 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียน ที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.46 และค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.52

ในด้านการใช้คำศัพท์ (Vocabulary) จากแบบทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.31 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.63 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียน ที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.69 และค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.63

ในด้านการออกเสียง (Pronunciation) จากแบบทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.54 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.52 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียน ที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.00 และค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.58

ตารางที่ 2 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านโครงการ
ภาษาอังกฤษในภาพรวม

(N=115)

หัวข้อ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	3.69	0.76	มาก
2. การผลิตโครงการภาษาอังกฤษ	4.11	0.61	มาก
3. การจัดการเรียนรู้	3.95	0.73	มาก
รวม	3.91	0.64	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีแบบเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านโครงการภาษาอังกฤษในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.64) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านนักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการผลิตโครงการภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.61) ด้านการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านโครงการ ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.73) และด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.76) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย ข้อที่ 1 พบว่า ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ ด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านการทำโครงการมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในทุกด้านของความสามารถทางการพูดอันประกอบด้วย การออกเสียง (Pronunciation) โครงสร้างทางภาษา (Grammar) การใช้คำศัพท์ (Vocabulary) ความเข้าใจในเนื้อหา (Comprehension) และการสื่อสาร (Fluency) อันเนื่องจากการใช้กลวิธีเสริมแรงให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นร่วมกันผ่านการตอบคำถามแบบอภิปราย (Metacognitive questions) ที่เกี่ยวกับกระบวนการและการช่วยเหลือเกี่ยวกับการทำงานที่ได้รับมอบหมายตามซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Eggen and Kauchak (1997) ที่ว่าการใช้คำถามเป็นหนึ่งในเทคนิคการเสริมแรงที่เป็นการช่วยเหลือให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และประสบผลสำเร็จในงานที่ได้รับมอบหมาย ในการตอบคำถามผู้เรียนต้องมีกระบวนการจำได้ (Remember) ถึงความหมายของคำศัพท์ที่จะใช้ เข้าใจคำถาม (Understand) เลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาที่ตนเองมีมาใช้ในการสื่อสาร (Apply) วิเคราะห์ (Analyze) ประเมิน (Evaluate) การเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา ดังกล่าว่าถูกต้องหรือเหมาะสมหรือไม่ และนำไปสู่การสร้าง (Create) รูปแบบประโยคเพื่อการสื่อสารที่ถูกต้องและเหมาะสม (Lipscomb, et al. Online. 2009, Darni B, Maulany. 2012, Lamhot. 2019) อันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถทางความคิดทั้งในระดับต่ำ (Lower Order Thinking) ที่เกี่ยวกับการรวบรวมความรู้ขึ้นพื้นฐานและทักษะความคิดในระดับสูง (High Order Thinking) ที่เกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินผลในสิ่งที่จะสื่อสารหรือสิ่งที่จะทำ

รวมถึงการเสริมแรงด้วยการให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันกระตุ้นเพื่อนในกลุ่มทุกคนแสดงความคิดเห็นให้เวลาแก่นักศึกษาในการนำเสนอความคิดเห็นอย่างเพียงพอ กระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมร่วมกับความรู้ใหม่ที่ได้เรียนมาใช้ในการตอบคำถามและสื่อสารในกลุ่ม โดยถ้าผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารหรือตอบคำถามได้ก็จะแนะนำคำศัพท์เพิ่มเติม

เพื่อให้ผู้เรียนลดความวิตกกังวลและเกิดความมั่นใจในการสื่อสารแลก่อให้เกิดการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามแนวคิดของ Mohr & Mohr (2007) Jackie A Walsh (Online. 2019)

ผลการวิจัยข้อที่2 พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ผ่าน การทำโครงการภาษาอังกฤษในระดับมาก โดยเห็นว่าวิธีการนี้ช่วยพัฒนาความสามารถและทักษะในการผลิต โครงการภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Daniels. Online. 2002) Atipat Boonmooh & Thidaporn Jumpakate (2019) ที่พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจและความมั่นใจในการพูดสื่อสารเพื่อแสดงความคิดเห็นทั่วไป และการนำเสนอผลงานเป็นภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นด้วยการจัดการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษผ่านการเสริมแรง โดยการให้คำศัพท์และรูปแบบตัวอย่างประโยคเพื่อการสื่อสารที่เพียงพอ การศึกษาตัวอย่างการสื่อสารจากวิดีโอ ทัศนส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ด้านการจัดการเรียนรู้ด้วย กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ นักศึกษามีความพึงพอใจจากการเสริมแรงด้วยการใช้คำถามที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการ ตระหนักรู้ถึงเนื้อหาหรือขั้นตอนการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องมาจากการจัดทำโครงการ นักศึกษามีโอกาสการวางแผนการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความเห็น แก้ปัญหาในการทำงาน และการประเมินผลถึงประสิทธิภาพการทำงานร่วมกัน ตลอดจนสามารถนำเทคนิคดังกล่าวไปใช้ในการทำงาน ในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิธีสอนโดยใช้เทคนิคการสอนพูดภาษาอังกฤษแบบกลวิธีการเรียนรู้แบบ อื่นๆ กับการ จัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
2. ควรมีการจัดการเรียนการสอน โดยกลวิธีการช่วยเสริมต่อการเรียนรู้กับทักษะอื่น เช่น การฟัง การอ่านและ การเขียน
3. ทำการศึกษาการใช้กลวิธีการใช้อภิปัญญาให้ชัดเจนมากขึ้นด้วยเทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ชในการสอน ภาษาอังกฤษ ทักษะด้านการฟัง การพูด และการเขียน
4. คำถามที่ใช้เพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษผ่านการคิดวิเคราะห์ขั้นตอนต่างๆของ กระบวนการทำโครงการที่ได้รับสามารถปรับเปลี่ยนให้ง่ายหรือยากเพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถทางการพูดของ ผู้เรียนได้
5. จำนวนคำถามที่ใช้ในการคิดวิเคราะห์กระบวนการทำงานในแต่ละขั้นตอนของการทำงานตั้งแต่การวางแผน งาน การดำเนินงานทำโครงการที่ได้รับ การวิเคราะห์ผลงานเมื่อเสร็จสิ้นเพื่อประเมินคุณภาพของงานสามารถ เพิ่มขึ้นได้เพื่อให้ถึงความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิธีสอนโดยใช้เทคนิคการสอนพูดภาษาอังกฤษแบบกลวิธีการเรียนรู้แบบ อื่น ๆ กับการ จัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้
2. ควรมีการจัดการเรียนการสอน โดยกลวิธีการช่วยเสริมต่อการเรียนรู้กับทักษะอื่น เช่น การฟัง การอ่านและ การเขียน
3. ทำการศึกษาการใช้กลวิธีการใช้อภิปัญญาให้ชัดเจนมากขึ้นด้วยเทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ในการสอน ภาษาอังกฤษ ทักษะด้านการฟัง การพูด และการเขียน

เอกสารอ้างอิง

- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี- สฤษดิ์วงศ์.
- สุนทร สืบคำ. (2561). *บทเรียนแห่งการเรียนรู้ เรื่อง เทคนิคและวิธีการสอนรูปแบบ Scaffolding*.
สืบค้นจาก <http://www.erp.mju.ac.th>.
- สุรงค์ โค้วตระกูล. (2553). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ คชสิทธิ์, จันทน์ อินทรสุด และธนกร สุวรรณพฤติ. (2560). การจัด การเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุค THAILAND 4.0. *วารสารวไลยลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 5(2) : 75-185.
- Atipat Boonmooh, & Thidaporn Jumpakate. (2019). Using Scaffolded Instructions to Improve Students' Skills. *Reflections*. 26(1) : 1-16.
- Daniels, D. (2002). *Metacognition and reflection*. Retrieved from <http://dennisgdaniels.com>.
- Darni Maulany. (2012). The Use of Project-based Learning in Improving the Students. *Speaking Skill Journal of English and Education 2013*, 1(1) : 30-42.
- Dixon-Krauss, L. (1996). *Vygotsky in The Classroom : Mediated Literacy Instruction and Assessment*.
Now York : Longman.
- Fried – Booth. Diana L. (1987). *Project work*. Great Britain : Oxford University Press.
- Hamilton R. and Ghatala E. (1994). *Learning and Instruction*. New York : McGraw-Hill.
- Jackie A Wals. (2019). *How scaffold skills for Students Discussions*. Retrieved from <https://learn.canvas.net/urses/1147/pages/scaffolding-discussion-skills>.
- Kashen. S.D. (1982). *Designing tasks for the communicative classroom*. Glass grow : Bell & Bain Ltd.
- Katz, L.G. and S.C. Chard. (1989). *Engaging children's mind: The project approach*. New Jersey : Ablex.
- Lamhot Naibaho. (2019). "The effectiveness of Scaffolding Method on Students' Speaking Achievement".
International Journal of Research-Granthaalayah A knowledge respository, 7(5): 193-201.
- Lipscomb, L., Swanson, J., West, A., (2009). "Scaffolding." *In Emerging Perspectives on Learning, Teaching, and Technology*. by M. Orey. Retrieved from <http://projects.coe.uga.edu/epltt/>.
- Mohr, K. J. and Mohr, E. S. (2007). "Extending English-Language Learners classroom Interaction using the response Protocol". *Reading Teacher*, 60(5) : 440-450.
- Maria Conca. (2019). *All about PBL :How to Learn a Language through Projects*. Retrieved from <https://ihworld.com/ih-journal/ih-journal-blog/all-about-pbl-how-to-learn-a-languag-through-projects/>
- Wing, J., and Putney, L. G. (2002). *A vision of Vygotsky*. Boston : Pearson.
- Vygotsky's Sociocultural Theory (1978). *Vygotsky in The Classroom : Mediated Literacy Instruction and Assessment*. Now York : Longman.
- Vygotsky. L.S. (1978). *Mind in society : The development of higher psychological processes*. Cambridge, MA. : Harvard University Press.
- Young, M.W. (1996). English (as a second) language arts teachers : The key to mainstreamed ESL student success. *English Journal*, 85(8) : 17.